

CAMINANT PEL MASSÍS DE CÉLLECS

Coneguem una part del patrimoni natural del Massís, tot realitzant una ruta a peu, per la vall del Torrent de Sant Bartomeu, i la zona de les Ginesteres i Turó de l'Arbocera

La ruta proposada és una caminada que permet descobrir, la fauna, flora i geologia de la zona, així com l'empremta que l'acció humana ha deixat al llarg dels anys.

Situats a la Roca del Vallès, sortirem per la carretera BV-5106 en direcció a Orrius. Arribats al K.1, agafarem el trencall a la dreta que condueix a l'antic Camp de Tir, i passant per les rodalies de la pedrera de granit, anirem a buscar el Torrent de Sant Bartomeu. Allà tindrem un primer contacte amb la vegetació de ribera i veurem les restes de l'activitat extractiva a la pedrera.

Creuarem el Torrent i el deixarem enrere. Passant per uns camps i erms en direcció a Can Gol, anirem a buscar el petit corriol que, pujant a Céllecs, ens durà cap al Turó de l'Arbocera. Deixarem el camí que ens duria a la Roca de les Orenetes a la dreta, i ens endinsarem al bosc.

El corriol que seguirem es presenta abarrancat i va guanyant alçada de forma força ràpida, amb un notable desnivell d'uns cent metres aproximadament. Cal aprofitar que el camí no permet pujar alegrement, per anar observant els elements naturals que ens envolten.

Al començament travessarem una brolla arbrada amb pins i brucs, per endinsar-nos en una comunitat vegetal mixta on podem notar la pugna entre la brolla arbrada de degradació i el procés de reconstrucció del bosc original, això és: l'alzinar amb marfull. Així tot pujant veurem pins pinyoners, alzines, roures,brucs, marfulls, arboç, argelagues, brugueroles, estepes,.....que manifesten aquest caràcter mixt de la vegetació. En arribar al Turó de l'Arbocera i coincidint amb la progressiva pèrdua de pendent, el camí s'obre i deixa veure altre cop la brolla de bruc i arboç on podem identificar diverses espècies de pins: pinyoner, blanc, pinastre, de Califòrnia.....És un bon moment per fer una aturada i observar la plana vallesana i el massís del Montseny al fons.

Durant tota l'ascensió haurem notat que el substrat que trapijàvem era de naturalesa granítica, amb filons d'apllita i pegmatita que ens dificultaven de vegades la marxa.

En moments de pluja, l'aigua baixa pel corriol abarracant-lo i formant xargalls i acumulacions de sauló allà on el pendent minva. En els racons més ombrívols del camí haurem notat la frescor de l'obaga i segons l'època de l'any haurem sentit el reclam d'un pit-roig, el cant d'un rossinyol o la veu d'alerta d'un gaig.

Un cop dalt del pla, anirem seguint el camí ample en direcció a Céllecs, fins a trobar un petit trencall a l'esquerra indicat, que ens conduirà en baixada cap al Torrent de Sant Bartomeu. Ràpidament tornarem a perdre els 100m. d'alçada que havíem guanyat, des de l'inici del corriol.

Durant la baixada tindrem ocasió de trobar grans boles granítiques, típiques formes d'erosió d'aquest tipus de roca en condicions climàtiques mediterrànies, així com algun exemplar de pi pinassa, poc freqüent a la zona. Enganxades a les grans roques serà habitual observar plantes crasses com els crespínells (*Sedum* sp.) o les orelles de monjo (*Umbilicus* Sp.), així com herba pigotera (*Polipodium* Sp.).

A l'arribar a baix de tot del camí, notarem una considerable frescor, que ens indicarà que entrem en un altre ambient diferent. Així apareixerà la vegetació típica dels boscos de ribera, autèntics embaixadors dels ecosistemes eurosiberians en el món mediterrani. Verns, avellaners, pollancre, ... càrexs, falgueres, cues de cavall, potes d'euga, crearan un ambient fresc i ombrívol ideal per la presència de granota verda, gripaus comú i corredor, salamàndries, tritons i serps d'aigua. En altre moment hi era present també la rata d'aigua (*Arvicola* sp.), però ara sense descartar-ne totalment la seva presència, rareja molt més.

Finalment, i després d'atravesar una zona de bosc mixt on podem observar alzines de perxada, de rebrot de soca, arribarem de nou al punt de partida: la carretera BV- 5106. També podem continuar baixant de nou fins al Camp de Tir, com preferim.

En tot cas, esperem que la sortida resulti profitosa.